

Güz

– MustafaKILIÇ · 14 Ekim 2012

---

güzün gümüşi çıplaklığı
sarhoş bir yalnızlık bestesinde
şıralara bandırırçasına
kalbe ince giydirmek isterim de
genzim yanıyor soğukluğa
üşüyorum

bir garip nakarat dolanıyor dilime
gölgeler dikene muhtaç
oysa ben çimdikliyorum
uyanmıyor taş gönüller
bir oryantal tutunma içinde ki sen
otantik ne varsa
beliyorum samanlara duyguları
bir iç debdebe
taşıyorum

üzümün zarı alınmamış daha
suyu akıyor gözlerden
kaynadıkça fışkıran
bir iç sezişle
devridaim ediyor düşünceler
tadından yenmez bir şirinlik
abıhayat pınarlarına
banıyorum ekmeğimi güzel gözlerinde
ışığındaki yaşamı
çalıyorum

bilmem kaç aktarıştta tadından yenmez
kaç saklanışta kokunca zehir zıkkım
acılar sevinçler kadar neşeli
başımda duman olunca güz havası
düzlüklere çıkar mı
bir kıyı sezonunda kollarımdaki bakışın
teklikten uçunca yürek bir güvercin kanadı

suyun çağılması
kıyıya vuran her yalpa
oysa ben gözlerimdeyim
yanağında her dolgunluk
gölgenin ışığa özlemi gibi
ağıyorum

bir kadını özlüyorum
saçı belini döven
azıcık gitti benden
gözlerimdeki cenazeleri gömüyorum
çayda çıra her gecenin
kandili gözleri olan
bütün fırtınaları dindiren salınış
çare yok derdime güzün kokuşmuş üzümünden
nazarını üzerime almadıkça
biliyorum benden kalan eskileri silmedikçe
çakılmadıkça göğsüme mührü
el aman vermeyecek yüzüme değen güzelim saçların
dalıyorum...

14.09.2012

GAZİANTEP